

med den Erklæring paa Forhaand, at han for det Første lader sit eget Forslag falde og endvidere ethvert Forslag, der ligger under den nuværende finansielle Grændse og kun gjør det til Gjenstand for et kommende Fællesudvalgs Forhandling, hvor langt man skal gaa ud over den nuværende finansielle Grændse. Jeg skal ikke paa nogen Maade foregribe denne Forhandling; Spændingen er stor, indtil man har hørt dette afgjørende, dette forløsende, vidunderlige Ord fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og jeg skal derfor paa dette Standpunkt frastalde Ordet, idet jeg maaste senere kunde faae Leilighed og faa da, naar en saadan Erklæring foreligger, at udtale mig derom fra vort Standpunkt.

NOG: Skjøndt det er noget usædvanligt, at jeg tager Ordet i Sagen, som jeg ikke forud i Udvalg har bestjefstiget mig med, bliver det dog nødvendigt for mig at ubede mig det høie Things Opmærksomhed nogle Dieblif, idet jeg anser mig for forpligtet til nærmere at paavise de Grunde, hvorfor jeg til min Beklagelse ikke ser mig istand til i Et og Alt at følge den Del af Thinget, til hvilken jeg i Reglen ellers hører. Jeg fornaar nemlig ikke med min bedste Villie at følge den høitærede Ordførers Forslag om at stemme imod det Forslag, som foreligger her til Behandling, fordi jeg dermed anser denne Sag som endelig afgjort og endelig afgjort i en Retning, som jeg for mit Vedkommende i høi Grad vilde beklage. For mig staar det saaledes — og det vil Ingen kunne benegte — at Situationen her er denne, at Thinget er delt i 3 Mindretal, og at det ene Mindretal, efter at det har faaet sin Dagsorden forkastet, logist maa være imod enhver Afgjørelse af denne for vort Fædreland saa vigtige Sag. Jeg antager derfor, om jeg end ikke vil gjøre disse Udtryk til mine, at det i Realiteten ikke er urigtigt, naar der fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds forleden blev udtalt om dette Mindretal, at det har nedlagt Arbeidet. Sagen staar altsaa, mine Herrer, efter min Opfattelse saaledes, at Forhandlingen om at føre denne Sag videre staar imellem det Mindretal, for hvem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds er Ordfører, og det Mindretal, til hvilket jeg hører, og endvidere en 3die og meget væsentlig Faktor, nemlig Landsthinget. Det er imellem disse 3 Faktorer, at Afgjørelsen skal diskuteres og maa diskuteres og søres tilende, hvis der skal komme Noget ud deraf. Nu foreligger der fra det Mindretal, for hvem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fører Ordet, et positivt Forslag til Gjenstand for videre Forhandling, men fra vor Side i Salen foreligger der intet andet Forslag end det, at man pure skal vedtage det af Landsthinget foreslaaede. Sagen staar derfor efter min

Opfattelse saaledes, at vi paa denne Side af Salen ere traadte over paa Landsthingets Side, og at det altsaa er mellem det ærede Mindretal, for hvem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fører Ordet, og det høie Landsthing, at Forhandlingen fremtidig skal søres. Hvorledes skulde nu en saadan Forhandling, mine Herrer! blive mulig; naar vi ikke gjøre Vort til at bringe en saadan Forhandling istand mellem det ærede Mindretal, jeg nys nævnte, og Landsthinget; og ad hvilken anden Vej skulde dette vel blive muligt, end ved at i række Haand til at føre Sagen ind i et Fællesudvalg? Der er ganske vist her i Salen saldet Udtalelser saavel fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds paa hans Partis Vegne som fra den ærede Ordfører paa vort Partis Vegne, om, at man var villig til, saavel fra den ene som den anden Side at gjøre Indrømmelser. Jeg accentuerer dette særlig for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds's Vedkommende. Han har efter min Overbevisning i Udtryk, hvis Noor jeg ikke er berettiget til at drage i Tvivl, og som jeg antager har en alvorlig Mening bagved sig, erklæret sig villig til at gjøre Indrømmelser. Vi paa vor Side have ogsaa gjennem vor Ordfører erklæret os villige dertil; men selv med al Anerkjendelse deraf ser jeg ikke, at Sagen dermed kan søres tilende; thi saaledes som vi staa paa Landsthingets Side, ere vi ikke kompetente til at gjøre Indrømmelser paa Landsthingets Vegne. Vi kunne gjøre det paa vore egne Vegne; vi havde kunnet stille Undringsforslag paa vor egen Regning, men vi kunne ikke garantere for, at de Indrømmelser, som denne Side af Salen mulig maatte være villig til at gjøre, maatte være istand til at vinde Landsthingets Bisfal. Det forekommer mig derfor, som jeg nys sagde, at Situationen ligger ren og klart saaledes for, at det er et Tilbud fra det Mindretals Side, hvorfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fører Ordet, til det høie Landsthing, som der her er Tale om, og vor Stilling til dette er altsaa kun den: Skulle vi sige Ja eller Nei til, skulle vi gjøre Noget eller Intet for at bringe en Forhandling mellem Landsthinget og dette Mindretal tilende? Der er blevet anført forskellige Grunde, hvorfor denne Side af Salen ikke skulde kunne være med til at give det ærede Mindretal, for hvem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fører Ordet, denne Leilighed til at gjøre Forsøg paa en Forstaelse med Landsthinget, og hvorfor vi ikke skulde kunne hjælpe dertil, var navnlig da, fordi det Forslag, som foreligger fra dette Mindretal, i Realiteten var ganske uantageligt. Jeg er enig i at dette Forslag som Realitetsforslag er uantageligt, det er min Overbevisning, at det ikke nogensinde vil kunne blive til Lov;